

Brunon Miszkiewicz, Gertruda Martyniak

Byczyna, pow. Kluczbork

Informator Archeologiczny : badania 6, 171

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zalegała warstwa o grubości 15 cm spoistej ziemi barwy szaro-brązowej. Bezpośrednio pod nią w części środkowej mogły wydzielono zarys jamy grobowej, w dolnej partii wkopanej w całość.

Jama grobowa miała w poziomie zarys nieregularnego wieloboku, a w pionie kształt płasko ściętego stożka, w wysokości do 0,5 m. Wypełniako komory grobowej zapewne pierwotnie obudowanej konstrukcją drewnianą stanowił piasek przemieszany z próchnicą i dużą domieszką spalenizny. Całość o konsystencji zbitej i twardej. Na obwodzie podstawy komory grobowej zachował się krąg kamienny. Wewnątrz mogły odkryto ułamek brzegu naczynia oraz fragment noża żelaznego.

Badania będą kontynuowane.

BRONISZÓW, pow. Nowa Sól

patrz epoka brązu

BYCZYNA, pow. Kluczbork

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu
Zakład Antropologii PAN
we Wrocławiu

Badania prowadził doc. dr Brunon Miszkiewicz przy współudziale mgr Gertrudy Martyniak / autorka sprawozdania/. Finansował WKZ w Opolu i Zakład Antropologii PAN we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko szkieletowe z wczesnego średniowiecza i okresów późniejszych.

Stanowisko położone jest przy kościele ewangelickim. Tegoroczne badania były kontynuacją prac rajowniczych prowadzonych jesienią 1971 r. Przebadano obszar o powierzchni 40 m² do głębokości około 2 m, odkrywając 94 obiekty, z czego około 40 to kompletne lub częściowo zniszczone groby szkieletowe, a reszta groby fragmentaryczne zniszczone późniejszymi wkopaniami. Szkielety ułożone były na osi wschód-zachód, głową na zachód. W kilku wypadkach zaobserwowano ślady po drewnianych trumnach w postaci ciemnych smug wokół szkieletu.

Materiały archeologiczne uzyskane podczas badań są bardzo skromne. Składają się na nie: kilkanaście fragmentów ceramiki, w większości późnośredniowiecznych, małe fragmenty trzech kablączków skroniowych oraz cztery silnie zniszczone monety miedziane.